

dr hab. Łukasz Jarosz profesor uczelni
Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
e-mail: lukasz.jarosz@up.lublin.pl

RECENZJA

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz
osiągnięcia pt.: „**Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna nowo pojawiających się bakteryjnych i wirusowych patogenów trzody chlewnej w Polsce**”
dr n. rolniczych dyscyplina wet. Piotra Cybulskiego

Recenzję wykonano na podstawie uchwały Nr 73/WET - 2025/2026 Rady Dyscypliny Weterynarii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 20 maja 2026 r., zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) oraz Uchwały Nr 90- 2022/2023 Senatu SGGW z dnia 26 czerwca 2023 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

I. Sylwetka Habilitanta

Dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski jest absolwentem Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Od uzyskania dyplomu lekarza weterynarii do chwili obecnej jest zatrudniony na stanowisku lekarza weterynarii w prywatnej firmie Goodvalley Agro S.A. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w dyscyplinie weterynarii uzyskał w 2021 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Analiza czynników ryzyka występowania wrzodów żołądka u tuczników”. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. Tomasz Stadejek, a promotorem pomocniczym dr Artur Jabłoński. Habilitant posiada od 2017 roku tytuł specjalisty w obszarze „Weterynaryjna diagnostyka laboratoryjna”, a od 2018 roku tytuł specjalisty w obszarze „Choroby trzody chlewnej”. W roku 2023 Habilitant uzyskał tytuł zawodowy licencjata z filologii angielskiej na Wydziale Humanistycznym Politechniki Koszalińskiej.

Dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski odbył w 2025 roku 80 godzinny staż naukowy w Dziale Wirusologii i Chorób Wirusowych Zwierząt Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach. W latach 2017 – 2024, jako praktykujący lekarz weterynarii, Habilitant odbył 3 komercyjne szkolenia zagraniczne poświęcone problematyce zdrowia i produkcji trzody chlewnej. W nawiązaniu do tej informacji zwracam uwagę na nieścisłość w dokumentacji postępowania habilitacyjnego. Habilitant podaje w autoreferacie, że odbył wiele komercyjnych szkoleń dotyczących zdrowia i szeroko rozumianej produkcji trzody chlewnej, ale nie przedstawia żadnej dokumentacji potwierdzającej ten fakt, ani wykazu odbytych szkoleń i ich tematyki.

Za działalność naukową otrzymał trzy nagrody Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych: w roku 2022 nagroda III i II stopnia PTNW; w roku 2024 nagroda III stopnia PTNW.

II. Ocena dorobku naukowego

II.1. Ocena ogólna dorobku naukowego

Dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski jest autorem lub współautorem 38 publikacji naukowych, wliczając 6 wyodrębnionych prac jako szczególne osiągnięcie, z czego 24 pozycje to prace oryginalne zamieszczone w czasopismach z listy JCR i 14 prac oryginalnych opublikowanych w czasopismach z listy MNiSW nie posiadających współczynnika wpływu IF. Dorobek naukowy Habilitanta uzupełnia 58 doniesień na konferencje krajowe i międzynarodowe. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora Kandydat opublikował łącznie 22 prace w czasopismach z listy JCR posiadających współczynnik wpływu IF oraz 3 publikacje w pozostałych czasopismach. Dotychczas Habilitant nie uczestniczył w realizacji (jako kierownik lub wykonawca) projektów międzynarodowych oraz projektów finansowanych z funduszy NCN lub KBN.

Summary IF publikacji naukowych według listy JCR zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 71,085, w tym po uzyskaniu stopnia doktora 53,716. Łączna liczba punktów MNiSW wynosi 1405. Liczba cytowań publikacji wg Web of Science Core Collection wynosi 83 (bez autocytowań 72), natomiast według bazy Scopus wynosi 88 (bez autocytowań 76). Wartość dorobku wyrażona Indeksem Hirscha według bazy Web of Science Core Collection oraz bazy Scopus wynosi 6.

Aktywność naukowa dr n. rol. dys. wet. Piotra Cybulskiego wyraźnie wzrosła po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. W tym okresie opublikował On 22 najbardziej wartościowe publikacje oryginalne, które ukazały się w międzynarodowych czasopismach z listy JCR o wysokim współczynniku Impact Factor. Wszystkie prace Habilitanta dotyczą problematyki związanej z produkcją trzody chlewnej. Mają one charakter oryginalnych prac twórczych, w których wykorzystano nowoczesne metody biologii molekularnej, a także analizę i ocenę parametrów immunologicznych, farmakologicznych oraz produktów pochodzących od świń, co wymagało od Habilitanta dobrego przygotowania metodycznego i wiedzy teoretycznej. Wyniki badań zostały starannie opracowane, a uzyskane wnioski wnoszą do hyopatologii wartościowe elementy poznawcze i aplikacyjne. W opinii recenzenta dorobek naukowy dr n. rol. dys. wet. Piotra Cybulskiego należy uznać za znaczący pod względem ilościowym oraz wartościowy w aspekcie jakościowym.

II.2. Ocena osiągnięcia naukowego będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego

Jako osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski przedstawił cykl 6 powiązanych tematycznie, oryginalnych publikacji pt. **„Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna nowo pojawiających się bakteryjnych i wirusowych patogenów trzody chlewnej w Polsce”**.

W przedstawionym do oceny cyklu publikacji Habilitant postawił sobie jeden główny cel, tj. udokumentowanie procesu diagnostycznego prowadzącego do rozpoznania bakteryjnych i wirusowych czynników chorobotwórczych trzody chlewnej, których znaczenie dla zdrowia świń utrzymywanych w krajowych stadach nie zostało dotychczas naukowo potwierdzone. Realizacja celu badawczego doprowadziła do identyfikacji i charakterystyki pięciu dotychczas nieopisywanych u trzody chlewnej problemów zdrowotnych o etiologii zakaźnej. Dotyczyły one zakażeń wywołanych przez *Brachyspira suanatina* i *Brachyspira hampsonii*, *Aerococcus viridans*, *Klebsiella pneumoniae* powodującą posocznice prosiąt ssących, zakażeń cytomegalowirusem świń (porcine cytomegalovirus – PCMV) i

W skład osiągnięcia naukowego wchodzi następujące publikacje:

- We wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym i korespondencyjnym autorem oraz głównym pomysłodawcą. Indywidualny wkład Habilitanta w powstanie prac wieloautorских polegał na przygotowaniu założeń badawczych, współudziale w pozyskiwaniu materiału do badań, opracowaniu i interpretacji wyników, sformułowaniu wniosków, przygotowaniu manuskryptów oraz korekcie prac po uzyskaniu uwag recenzentów. Swoją udział w tych pracach Habilitant ocenia jako wiodący, wynoszący 65% w pracy H-1, 70% w pracy H-2 i 80% w pozostałych pracach H-3 – H-6. W przesłanej dokumentacji zamieszczono, podpisane przez współautorów, oświadczenie Habilitanta o jego udziale procentowym w opracowaniu i przygotowaniu publikacji. Brakuje natomiast informacji nt. procentowego udziału pozostałych współautorów prac oraz ich realnego zaangażowania w realizację publikacji, zważywszy że część badań była wykonywana w PIWet-PIB oraz SAN Group Biotech Germany GmbH, Höltinghausen, Niemcy.

Wszystkie prace zostały opublikowane w latach 2023 – 2026 w czasopismach naukowych z listy Journal Citation Reports, w tym Journal of Veterinary Research (2 prace), Acta Veterinaria Hungarica (1 praca), Microorganisms (1 praca), Porcine Health Management (1 praca) i Pathogens (1 praca). Sumaryczny IF publikacji stanowiących monotematyczny cykl wynosi 13,4, a liczba punktów MNiSW, zgodnie z rokiem opublikowania prac stanowiących cykl, wynosi 650.

Z obowiązku recenzenta zwracam Habilitantowi uwagę, że w przesłanej dokumentacji podał dla pracy H-2 w Acta Veterinaria Hungarica IF = 0, podczas gdy w roku 2024 to czasopismo miało IF wynoszący 0,8. Należałoby zatem skorygować całkowity IF cyklu publikacji, który powinien wynosić 14,2.

Przystępując do analizy osiągnięcia naukowego Habilitanta warto podkreślić, że wielkotowarowa intensywna hodowla trzody chlewnej stwarza korzystne warunki do szerzenia się licznych chorób zakaźnych. Duża koncentracja zwierząt na małej powierzchni, intensywny obrót prosiętami, przemieszczanie zwierząt między fermami oraz presja produkcyjna hodowcy sprawiają, że pojedyncze ognisko choroby może się szybko rozprzestrzenić w obrębie chlewni, sektorów produkcyjnych oraz w środowisku i doprowadzić do poważnych strat ekonomicznych. W ostatnich latach szczególnego znaczenia nabierają nie tylko znane już jednostki chorobowe, takie jak zespół rozrodczo-oddechowy świń (PRRS), grypa świń czy kolibakteriozy, ale także nowe warianty patogenów oraz zakażenia mieszane, wcześniej rzadziej rozpoznawane. Czynniki te zmuszają lekarzy weterynarii do ciągłego aktualizowania wiedzy, prawidłowego pobierania materiału do badań oraz szybkiego wdrażania działań ograniczających rozprzestrzenianie się chorób. Istotnym problemem dla lekarzy weterynarii, z punktu widzenia zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, są także nowe warianty wirusów, których występowanie w stadzie trzody chlewnej może prowadzić do zaburzeń licznych narządów i układów we wszystkich grupach technologicznych. Szczególnym wyzwaniem jest duża zmienność genetyczna wirusów, która utrudnia skuteczną profilaktykę i interpretację wyników badań laboratoryjnych. W praktyce lekarz weterynarii musi zatem łączyć obserwacje kliniczne z badaniami molekularnymi, w tym z wykorzystaniem sekwencjonowania materiału genetycznego oraz oceną profilu serologicznego stada. Istotne jest także odróżnienie zakażenia szczepami terenowymi od odpowiedzi poszczepiennej oraz monitorowanie krążenia wirusów w różnych grupach technologicznych. Nowoczesna diagnostyka wykorzystująca techniki molekularne, takie jak PCR, sekwencjonowanie oraz metody metagenomiczne umożliwia szybkie wykrywanie patogenów, określanie ich wariantów genetycznych oraz monitorowanie dróg szerzenia się zakażenia. Działania te pozwalają prawidłowo zarządzać zdrowiem stada, w tym opracowywać skuteczne programy bioasekuracji, plany szczepień, zasady kwarantanny nowo wprowadzanych zwierząt, kontroli populacji gryzoni, dezynfekcji, monitoringu wyników produkcyjnych oraz racjonalnego stosowania antybiotyków.

W świetle przedstawionych danych oryginalność cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitanta nie budzi wątpliwości. W każdej z prac wchodzących w skład cyklu monotematycznego Kandydat przedstawia wyniki dokumentujące pierwsze wykrycie lub pierwszą izolację w Polsce istotnych patogenów trzody chlewnej.

Prace H-1 i H-2 dokumentują pierwsze wykrycie dwóch beta-hemolitycznych drobnoustrojów *Brachyspira suanatina* i *Brachyspira hampsonii*, wcześniej nie opisywanych w przebiegu zakażeń *Brachyspira* u świń w Polsce. Ma to istotne znaczenie w aspekcie klinicznym w zakresie prawidłowej diagnostyki różnicowej krwotocznych enteropatii u świń. Habilitant dokonał tej identyfikacji

odpowiednio w 7 i 2 fermach na 9 badanych, położonych w województwach zachodniopomorskim, pomorskim i wielkopolskim. W opinii recenzenta Habilitant dokonał częściowej nadinterpretacji swoich osiągnięć odnosząc uzyskane wyniki do terytorium całej Polski. Wykonanie badań zaledwie w 9 fermach zlokalizowanych w trzech województwach nie może być podstawą do oceny zakażeń *Brachyspira* odnoszonych do terytorium całego kraju. Ponadto, Habilitant wskazuje, że „sposób zawleczenia patogenów do krajowych ferm trzody chlewnej pozostaje niewyjaśniony”. Warto nadmienić, że wyizolowane przez Habilitanta patogeny były wcześniej identyfikowane w Szwecji, Danii, Niemczech i w Wielkiej Brytanii. Mając zatem na uwadze obrót prosiętami/warchlakami, które w dużych ilościach są sprowadzane z Danii do ferm, zwłaszcza w zachodniej części Polski, Habilitant powinien prześledzić tę drogę rozprzestrzeniania tych bakterii.

W kolejnej pracy H-3 Habilitant opisuje izolację *Aerococcus viridans* z materiału klinicznego pobranego od świń z objawami zapalenia stawów. Na uwagę zasługuje wykorzystanie przez Habilitanta techniki MALDI TOF-MS do diagnostyki tego drobnoustroju oraz wykonanie oceny lekowrażliwości poprzez wyznaczenie minimalnych stężeń hamujących (MIC) antybiotyków wykorzystywanych w leczeniu. Identyfikacja *Aerococcus viridans* w materiale klinicznym pobranym od świń z zapaleniem stawów ma istotne znaczenie diagnostyczne, kliniczne i terapeutyczne. Wykorzystując nowoczesne metody diagnostyczne Habilitant zwraca uwagę na znaczenie bakteryjnych zakażeń stawów u świń z udziałem drobnoustrojów rzadko identyfikowanych z materiału klinicznego.

W kolejnej pracy Habilitant przedstawia izolację i identyfikację 3 szczepów *Klebsiella pneumoniae* z przypadku posocznicy prosiąt ssących występującej na jednej fermie. W badaniach tych wykorzystano nowoczesne techniki diagnostyczne, w tym badanie mikrobiologiczne, PCR/real-time PCR, MALDI-TOF, oznaczanie MIC, sekwencjonowanie nanoporowe Sangera i typowanie molekularne metodą MLST (Multi-Locus Sequence Typing), oparte na sekwencjonowaniu fragmentów tzw. genów metabolizmu podstawowego, co pozwoliło stworzyć unikalny profil alleliczny (tzw. sekwencję typu – ST) badanych izolatów. Izolacja tego drobnoustroju tylko w jednej fermie nasuwa jednak pytanie, czy rzeczywiście ten patogen, wywołujący opisywaną jednostkę chorobową, stanowi realne zagrożenie dla ferm trzody chlewnej, czy też opisywany przypadek należy traktować jako jednostkowy, mający marginalne znaczenie w aspekcie epidemiologicznym.

Kolejne dwie prace Habilitanta dotyczą infekcji wirusowych trzody chlewnej. W pracy H-5 Habilitant opisuje identyfikację PCMV i PLHV-1 w wymazach z nosa pochodzących od świń z jednej fermy wielkotowarowej, natomiast w pracy H-6 izolację i identyfikację RVB od 5 trzydniowych prosiąt pochodzących z jednej fermy wielkotowarowej. W badaniach tych wykorzystano także nowoczesne metody diagnostyczne, w tym nested PCR, sekwencjonowanie metodą Sangera oraz sekwencjonowanie NGS (Next-Generation Sequencing). Na uwagę zasługuje fakt, że Habilitant opisuje wyniki swoich badań z należytą rozważą, wskazując przykładowo, że herpeswirusy mogą wywoływać zmiany w układzie oddechowym, ale także przyczyniać się do wtórnych zakażeń bakteryjnych, wirusowych oraz inwazji pasożytniczych, co prowadzi często do zakażeń mieszanych przebiegających wśród zróżnicowanych objawów klinicznych. W pracy H-6 Habilitant wskazuje, że dodatkowa identyfikacja genów wirulencji *E. coli* oraz toksynotwórczych szczepów *C. perfringens* i *C. difficile*, obok infekcji RVB, może świadczyć o prawdopodobnych modyfikacjach przebiegu klinicznego biegunek świń w okresie neonatalnym. Analogicznie, wzbudza jednak obawy generalizowanie tych problemów w skali kraju poprzez analizę przypadków występujących na jednej tylko fermie i jedynie w regionie północno-zachodnim.

Na uwagę zasługuje również różnorodność materiału klinicznego wykorzystanego w badaniach. Obejmował on próbki kału pobrane od tuczników z biegunką, wymazy ze stawu stępu pobrane od warchlaków, narządy wewnętrzne (płuca, nerki i wątrobę) pochodzące od prosiąt w wieku 14–28 dni, treść jelitową 3-dniowych prosiąt oraz wymazy z nosa świń w wieku 6–10 tygodni. Tak szeroki zakres badanego materiału, obejmujący zwierzęta w różnym wieku oraz próbki pochodzące z różnych narządów, sprawia, że cykl nie tworzy jednolitego modelu patogenetycznego. Spójność osiągnięcia wynika natomiast z przyjętej osi diagnostycznej, ukierunkowanej na identyfikację patogenów niewchodzących w zakres rutynowych, klasycznych algorytmów diagnostycznych stosowanych w laboratoriach weterynaryjnych. Habilitant słusznie podkreśla w podsumowaniu, że część omawianych drobnoustrojów nie jest objęta ofertą badań diagnostycznych wykonywanych obecnie w krajowych laboratoriach weterynaryjnych. Okoliczność ta istotnie zwiększa praktyczne znaczenie uzyskanych wyników, wskazując na potrzebę rozszerzenia panelu diagnostycznego o metody umożliwiające identyfikację tych patogenów. W mojej ocenie przedstawione argumenty pozwalają uznać, że omawiany cykl publikacji, obok wartości poznawczej, posiada również wyraźny potencjał aplikacyjny i wdrożeniowy.

Z obowiązku recenzenta pragnę wskazać na pewne uwagi redakcyjne dotyczące autoreferatu, które należałoby wziąć pod uwagę:

1. „Wątpliwie patogenne..” – warto rozważyć zastosowanie określenia „wariant o nieznanym znaczeniu klinicznym (VUS), warianty prawdopodobnie patogenne, warianty potencjalnie patogenne”
2. „Luźny kał” – jest to określenie czysto kliniczne, sugeruję wykorzystywać określenie „próbki kału biegunkowego” tak jak to jest zamieszczone w opublikowanych pracach

Biorąc pod uwagę merytoryczną ocenę całego cyklu publikacji Habilitanta, zgłoszonych jako osiągnięcie naukowe uważam, że stanowi on istotny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria. Ma on przede wszystkim wymiar diagnostyczno-epidemiologiczny, ale także aplikacyjny i translacyjny. Wkład ten nie jest jednak osiągnięciem przełomowym w sensie opisanie nowych mechanizmów patogenetycznych, jakimi posługują się bakterie i wirusy aby zakażać komórki i przetrwać w organizmie gospodarza i w środowisku, a także nowych mechanizmów powstawania i rozwoju choroby. Zaprezentowane oryginalne osiągnięcie Habilitanta należy natomiast traktować jako rzetelnie udokumentowane rozpoznanie nowych, w realiach krajowych, zagrożeń zdrowia świń. Badania te mają szczególną wartość aplikacyjną, ponieważ wnoszą nową wiedzę do krajowej i europejskiej hyopatologii, w tym w odniesieniu do diagnostyki chorób świń wywoływanych przez nowe patogeny, mogące oddziaływać na parametry zdrowotne i produkcyjne trzody chlewnej.

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe Pana dr n. rol. dys. wet. Piotra Cybulskiego odbiega od klasycznego modelu badań eksperymentalnych realizowanych według wcześniej zaplanowanego scenariusza badawczego. Ma ono charakter diagnostyczno-poznawczy i opiera się na analizie rzeczywistych przypadków klinicznych, a nie na doświadczeniach prowadzonych w kontrolowanych warunkach eksperymentalnych. Wszystkie publikacje wchodzące w skład cyklu należy traktować jako artykuły kazuistyczne, stanowiące szczególny rodzaj publikacji oryginalnych, prezentujących wyniki badań zgromadzone w odniesieniu do jednego, szczególnego przypadku klinicznego, rzadko lub w ogóle nie opisywanego w praktyce klinicznej. Wartość tego rodzaju publikacji oryginalnych sprowadza się w głównej mierze do ich walorów edukacyjnych, poprzez zwrócenie uwagi

lekarzy klinicystów na problemy i przypadki rzadko spotykane w rutynowej praktyce lekarsko-weterynaryjnej, w tym przypadku zakażenia *Brachyspira hampsonii*, *Brachyspira suanatina*, *Aerococcus viridans*, *Klebsiella pneumoniae* oraz infekcje PCMV, PLHV-1, RVB.

Należy podkreślić, że praca zawodowa i rozwój naukowy Habilitanta oparte są w głównej mierze na działalności klinicznej, w zakresie której osiągnął On wysoki stopień specjalizacji, a dzięki zdobytej wiedzy, wytrwałej pracy i konsekwentnej realizacji celów zgromadził także pokaźny i wartościowy dorobek publikacyjny. Wybrane z tego dorobku 6 prac kazuistycznych zostało opublikowanych w renomowanych czasopismach weterynaryjnych z autorskim udziałem większościowym Habilitanta, a zawarte w nich treści wnoszą nowe dane do obszaru wiedzy w dziedzinie nauk weterynaryjnych poprzez odniesienie się do problematyki rzadko spotykanych zakażeń u trzody chlewnej.

II.3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

W okresie przed uzyskiem stopnia doktora główny kierunek badań Habilitanta dotyczył analizy czynników ryzyka występowania wrzodów żołądka u świń. Wyniki badań z tego zakresu stanowiły podstawę opracowania rozprawy doktorskiej pt.: „Analiza czynników ryzyka występowania wrzodów żołądka u tuczników”. Praca doktorska Habilitanta została uhonorowana wyróżnieniem przyznany przez Instytut Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Ta tematyka badawcza była kontynuowana w kolejnych latach pracy Habilitanta, w okresie po uzyskaniu stopnia doktora. Efekty badań i wnioski z nich wypływające Habilitant opublikował w 3 pracach w czasopismach z listy JCR posiadających IF i w jednej pracy popularnonaukowej, a także zaprezentował na XXIII Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Choroby zakaźne – poważne zagrożenie dla produkcji świń w Polsce”. Warto wskazać na udokumentowany, pionierski charakter badań Habilitanta dotyczących prewalencji wrzodów części przelykowej żołądka u loch, które w ostatnich latach stanowią istotny problem zdrowotny w wielkotowarowych fermach trzody chlewnej, generujący znaczne straty ekonomiczne i mający wpływ na dobrostan zwierząt. W tym kontekście prace Habilitanta wnoszą nowe, istotne informacje, sprzyjające poprawie warunków utrzymania loch, w tym żywienia i właściwego zarządzania fermami.

Po uzyskaniu stopnia doktora zainteresowania badawcze Habilitanta dotyczyły m.in. oceny stężeń wybranych antybiotyków w mleku loch, wykorzystania płynu ustnego jako matrycy do oznaczania stężeń wybranych antybiotyków i hormonów płciowych, profilaktyki zaburzeń rozrodu loch, związanych z zakażeniem cirkowirusem świń typu 2 i wirusem grypy świń typu A, diagnostyki zakażeń i zmienności wirusa grypy typu A, prewalencji i filogenezy wirusa parainfluenzy świń, występowania rotawirusów na fermach trzody chlewnej oraz badania wpływu wybranych czynników na jakość tusz wieprzowych. Część z tych badań, jak np. wykorzystanie płynu ustnego do oznaczania antybiotyków i hormonów, posiada istotne walory aplikacyjne. Przyżyciowa, nieinwazyjna metoda oznaczania antybiotyków, opracowana przez zespół badawczy, w skład którego wchodził Habilitant, wykorzystywana jest aktualnie w PIW-PIB w Puławach i pozwala określić czas, który upłynął od zaprzestania stosowania antybiotyków u świń. Ma to istotne znaczenie w kontekście szeroko rozumianego bezpieczeństwa żywności, ponieważ pozwala na dokładne określenie okresu karencji leku oraz daje pewność, że stężenie antybiotyku w tkankach spada poniżej dopuszczalnych norm. Takie badania sprzyjają także ograniczeniu możliwości wystąpienia u ludzi reakcji alergicznych, zaburzeń

mikrobiomu oraz rozwoju antybiotykooporności, co wpisuje się w strategię jednego zdrowia (One health).

Wymiernym efektem wielokierunkowej działalności badawczej z tego okresu jest 15 publikacji zamieszczonych w czasopismach z listy JCR, posiadających współczynnik wpływu IF, trzy prace przeglądowe, opublikowane w czasopiśmie bez współczynnika Impact Factor z punktacją MNiSW oraz 50 doniesień naukowych na kongresy krajowe i zagraniczne. Warto podkreślić, że w 7 pracach w czasopismach wyszczególnionych w bazie JCR Habilitant jest pierwszym autorem współuczestniczącym w projektowaniu i realizacji badań.

W ramach aktywności naukowej Habilitant podjął także współpracę z krajowymi i zagranicznymi instytucjami naukowymi, w tym z Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytetem Gdańskim, Uniwersytetem Kopenhaskim w Dani, Uniwersytetem Gandawskim w Belgii, Uniwersytetem Medycyny Weterynaryjnej w Budapeszcie i Uniwersytetem Stanu Iowa (USA).

III. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego, organizacyjnego oraz innych osiągnięć

III.1. Udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych

Dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski prezentował wyniki swoich badań naukowych na licznych kongresach i konferencjach krajowych i międzynarodowych. Dowodem czynnego udziału w tych konferencjach jest współautorstwo 54 doniesień naukowych i 4 prezentacji ustnych, wygłoszonych m.in. na XXIII Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Choroby zakaźne – poważne zagrożenie dla produkcji świń w Polsce, Puławy 2018 r.; II Międzynarodowej Konferencji Lekarzy Weterynarii – Specjalistów Chorób Świń, Kraków 2021 r.; 11 Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Echa Kongresu ESPHM w Brnie”, Pawłowice 2021 r. i European Symposium of Porcine Health Management, Budapeszt 2022 r. Dane te niewątpliwie świadczą o profesjonalizmie Habilitanta oraz umiejętności przekazywania wiedzy.

Od 2024 roku Habilitant jest członkiem VPC (Veterinary Practitioners Council), funkcjonującej przy ECPHM (European College of Porcine Health Management), dzięki czemu uczestniczy w opracowywaniu programów konferencji naukowych, recenzowaniu prac zgłaszanych na kongresy oraz współprowadzeniu sesji wykładowych i moderowaniu dyskusji. W latach 2025-2027 Habilitant zaangażowany był w organizację trzech wydarzeń tego typu, tj. 16, 17 i 18 European Symposium of Porcine Health Management. Habilitant występował także w roli prelegenta na konferencjach poświęconych problematyce związanej ze zdrowiem i hodowlą trzody chlewnej, m.in. XIV Targach Medycyny Weterynaryjnej w Łodzi, VII edycji konferencji Narodowe Wyzwania w Rolnictwie w Warszawie oraz Duńsko-polskim okrągłym stole na temat zdrowia zwierząt i bioasekuracji w ambasadzie Królestwa Danii w Warszawie.

III.2. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

W latach 2022 i 2023 dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski był członkiem Rady programowej kierunku zootechnika na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt Politechniki Bydgoskiej. W roku 2023 pełnił funkcję promotora pracy inżynierskiej na kierunku zootechnika pt. „Wpływ farmakologicznej synchronizacji rui loszek na wydajność ekonomiczną produkcji wielkotowarowej”. W roku 2016, 2017

i 2022 Habilitant był wykładowcą studium specjalizacyjnego „Choroby trzody chlewnej”, w którym realizował panel wykładów z zakresu chorób trzody chlewnej. Na uwagę zasługuje również Jego praca jako wykładowcy w technikach weterynaryjnych oraz wykłady dla studentów weterynarii i zootechniki, prowadzone w ramach współpracy z IVSA we Wrocławiu.

III.3. Pozostałe istotne informacje

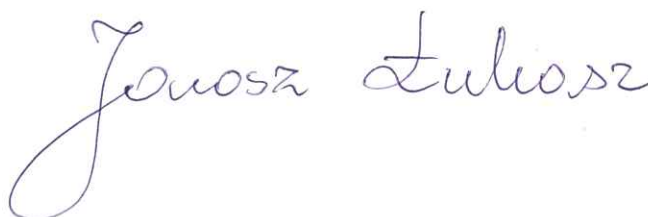
O potencjale naukowym i wiedzy eksperckiej Habilitanta świadczy powierzenie Mu wykonania licznych recenzji publikacji przez Redakcje czasopism naukowych z listy JCR. Na uwagę zasługuje także członkostwo dr n. rol. dys. wet. Piotra Cybulskiego w 2 międzynarodowych organizacjach: American Association of Swine Veterinarians, USA, oraz Swine & Wine Group, Austria. Habilitant jest również członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk weterynaryjnych (PTNW). W dowód uznania za pracę w ramach programu zwalczania i monitorowania choroby Aujeszkego na terenie województwa zachodniopomorskiego Habilitant został odznaczony odznaką honorową „Zasłużony dla rolnictwa”, przyznaną przez MRiRW.

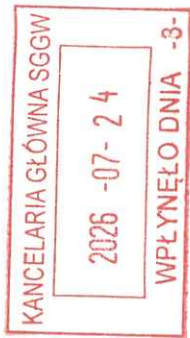
Podsumowanie

Podsumowując stwierdzam, że dorobek naukowy dr n. rol. dys. wet. Piotra Cybulskiego jest znaczący i wartościowy w aspekcie merytorycznym. Został on wyraźnie powiększony w okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk weterynaryjnych, co dowodzi progresywnego charakteru działalności naukowej Kandydata do stopnia naukowego. Osiągnięcie naukowe zgłoszone jako podstawa ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, mimo kilku uwag krytycznych, należy uznać za oryginalny dorobek, wnoszący nowe, istotne informacje z dziedziny nauk weterynaryjnych, zwłaszcza w odniesieniu do diagnostyki i epidemiologii chorób zakaźnych trzody chlewnej. Wyniki badań Habilitanta, poza aspektem poznawczym, mają również istotne walory aplikacyjne i w tym kontekście stanowią cenną wskazówkę dla lekarzy weterynarii – praktyków, hodowców i osób zarządzających produkcją trzody chlewnej.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe osiągnięcia naukowe Habilitanta, jednotematyczny cykl prac będący podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego oraz osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne stwierdzam, że dr n. rol. dys. wet. Piotr Cybulski spełnia wymagania dla kandydatów ubiegających się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, zawarte w art. 219, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, tekst jedn. Dz. U. z 2024 r., poz. 1571 z późn. zm.). Z pełnym przekonaniem stawiam zatem wniosek o nadanie Kandydatowi stopnia naukowego doktora habilitowanego oraz wnoszę o podjęcie przez Radę Dyscypliny Weterynarii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie dalszych czynności w przedmiotowej sprawie.

dr hab. Łukasz Sebastian Jarosz profesor uczelni

R

2026

PRIORYTET

Biuro Obsługi Nauki

SZKOŁA GŁÓWNA GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO W WARSZAWIE
ul. Nowoursynowska 166
02-787 Warszawa

Dr hab. Łukasz Jarosz prof. UP
Katedra Epizootiologii i Klinika Chorób Zakaźnych
Ul. Głęboka 30
20-612 Lublin